

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ
της 22ας Νοεμβρίου 1991 *

Στην υπόθεση T-77/91 R,

Ingfried Hochbaum, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενος από τον Jean-Noël Louis, δικηγόρο Βρυξελλών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την εταιρία SARL fiduciaire Myson, 1, rue Glesener,

αιτών,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους G. Valsesia, κύριο νομικό σύμβουλο, και S. van Raepenbusch, μέλος της Νομικής της Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον R. Hayder, δημόσιο υπάλληλο αποσπασμένο στη Νομική Υπηρεσία της Επιτροπής, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων, με την οποία ζητείται από το Πρωτοδικείο να διατάξει την αναστολή της διαδικασίας πληρώσεως της θέσεως η οποία κηρύχθηκε κενή με την υπ' αριθ. COM/108/91 ανακοίνωση μέχρι της εκδόσεως της αποφάσεως του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-107/90 P και, ενδεχομένως, της επακόλουθης αποφάσεως του Πρωτοδικείου,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

Διάταξη

Πραγματικά περιστατικά

- 1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 30 Οκτωβρίου 1991, ο αιτών άσκησε προσφυγή με αίτημα την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής περί κινήσεως της διαδικασίας πληρώσεως της θέσεως που κηρύχθηκε κενή με την υπ' αριθ. COM/108/91 ανακοίνωση, καθώς και της απόφασης της Επιτροπής περί παρατάσεως της προθεσμίας υποβολής των αιτήσεων υποψηφιότητας για την εν λόγω θέση.
- 2 Με χωριστό δικόγραφο, το οποίο κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου την ίδια ημέρα, ο αιτών ζήτησε, κατ' εφαρμογή των άρθρων 185 της Συνθήκης ΕΟΚ και 104, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, την αναστολή της διαδικασίας πληρώσεως της θέσεως η οποία κηρύχθηκε κενή με την υπ' αριθ. COM/108/91 ανακοίνωση μέχρι της εκδόσεως της αποφάσεως του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-107/90 Ρ και, ενδεχομένως, της επακόλουθης αποφάσεως του Πρωτοδικείου.
- 3 Η Επιτροπή υπέβαλε τις γραπτές παρατηρήσεις της επί της αιτήσεως λήψεως προσωρινών μέτρων στις 12 Νοεμβρίου 1991.
- 4 Προτού εξεταστεί το βάσιμο της υπό κρίση αιτήσεως λήψεως προσωρινών μέτρων, πρέπει να υπενθυμιστούν συνοπτικώς τα πραγματικά περιστατικά που οδήγησαν στην άσκηση της προσφυγής επί της ουσίας.
- 5 Με απόφαση της 14ης Φεβρουαρίου 1990 στην υπόθεση T-38/89, το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα) απέρριψε την προσφυγή που είχε ασκήσει ο αιτών με αίτημα την ακύρωση των αποφάσεων της Επιτροπής περί ακυρώσεως της ανακοινώσεως κενής θέσεως COM/902/84 και δημοσιεύσεως, στη συνέχεια, της ανακοινώσεως κενής θέσεως COM/83/87, σχετικά με διαδικασία πληρώσεως της θέσεως προϊσταμένου του τμήματος « Δημόσιες επιχειρήσεις και κρατικά μονοπώλια » της Γενικής Διευθύνσεως Ανταγωνισμού της Επιτροπής, η οποία είχε λήξει με τον διορισμό του Paul Waterschoot.

- 6 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 17 Απριλίου 1990, ο αιτών άσκησε αναίρεση κατά της ανωτέρω αποφάσεως προβάλλοντας ότι η απόφαση αυτή είχε εκδοθεί κατά παράβαση του κοινοτικού δικαίου. Η επ' ακροατηρίου συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου διεξήχθη στις 24 Σεπτεμβρίου 1991. Ο γενικός εισαγγελέας G. Tesaurο ανέπτυξε τις προτάσεις του στις 15 Οκτωβρίου 1991.
- 7 Όταν ο Paul Waterschoot προήχθη στη θέση του Διευθυντή της ΓΔ XXIII, Διεύθυνση Α, της Επιτροπής από 1ης Μαΐου 1991, η Επιτροπή προέβη, την 1η Αυγούστου 1991, στη δημοσίευση της ανακοινώσεως κενής θέσεως COM/108/91 για την πλήρωση της θέσεως του προϊσταμένου της μονάδας IV. Α.5 « Δημόσιες επιχειρήσεις, κρατικά μονοπώλια, εφαρμογή των άρθρων 101 και 102 », θέσεως την οποία κατείχε προηγουμένως ο P. Waterschoot.
- 8 Η προθεσμία υποβολής των υποψηφιοτήτων έληγε αρχικά στις 11 Σεπτεμβρίου 1991 και ώρα 17.00, κατόπιν δε παρατάθηκε έως τις 26 Σεπτεμβρίου 1991 και ώρα 12.00.
- 9 Με επιστολή της 17ης Σεπτεμβρίου 1991, ο σύμβουλος του αιτούντος απευθύνθηκε στην Επιτροπή υποστηρίζοντας ότι τυχόν απόφαση πληρώσεως της επίδικης θέσεως θα είχε ως συνέπεια να παρεμποδιστεί η Επιτροπή να λάβει, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 176 της Συνθήκης ΕΟΚ, τα μέτρα που θα συνεπαγόταν η εκτέλεση ενδεχομένως ευνοϊκής για τον αιτούντα δικαστικής αποφάσεως. Στην αίτηση αυτή δεν δόθηκε καμία συνέχεια.
- 10 Υπό τις συνθήκες αυτές, ο αιτών υπέβαλε, στις 28 Οκτωβρίου 1991, διοικητική ένσταση δυνάμει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΥΚ), βάλλοντας τόσο κατά της αποφάσεως της Επιτροπής περί κινήσεως της διαδικασίας πληρώσεως της θέσεως που κηρύχθηκε κενή με την υπ' αριθ. COM/108/91 ανακοίνωση όσο και κατά της αποφάσεως περί παρατάσεως της προθεσμίας υποβολής των υποψηφιοτήτων για τη θέση αυτή.

Σκεπτικό

- 11 Κατ' εφαρμογή του άρθρου 104, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, στον αιτούντα εναπόκειται να προσδιορίσει τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον της υποθέσεως καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν εκ πρώτης όψεως τη λήψη του ζητουμένου προσωρινού μέτρου.
- 12 Ο αιτών θεωρεί ότι οι εν λόγω όροι πληρούνται στην υπό κρίση περίπτωση. Συγκεκριμένα, κατά τον προσφεύγοντα, η Επιτροπή, κινώντας στην παρούσα φάση τη διαδικασία πλήρωσεως της θέσεως προϊσταμένου της μονάδας IV. A.5, η οποία κενώθηκε κατόπιν της προαγωγής του Waterschoot, δημιούργησε ηθελημένα μια κατάσταση η οποία δεν της επιτρέπει να κινήσει εκ νέου τη διαδικασία πλήρωσεως της θέσεως που κηρύχθηκε κενή με την υπ' αριθ. COM/902/84 ανακοίνωση και, κατά συνέπεια, να λάβει, όπως επιβάλλει το άρθρο 176 της Συνθήκης ΕΟΚ, τα μέτρα τα οποία θα συνεπάγεται τυχόν απόφαση του Δικαστηρίου που θα ακυρώνει την απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Φεβρουαρίου 1990 καθώς και, ενδεχομένως, η επακόλουθη απόφαση του Πρωτοδικείου. Ως εκ τούτου, ο αιτών στερείται της δυνατότητας να διοριστεί στη θέση που κηρύχθηκε κενή το 1984 και της οποίας η πλήρωση αμφισβητείται σε εκκρεμή ακόμα ενώπιον του Δικαστηρίου υπόθεση, πράγμα το οποίο είναι δυνατό να του προξενήσει σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία.
- 13 Με την προσφυγή του επί της ουσίας, ο αιτών επικαλείται επίσης παράβαση των άρθρων 7 και 29 του παραρτήματος I του ΚΥΚ, καθόσον η Επιτροπή ενέργησε παράνομως προβαίνοντας στην πλήρωση θέσεως προϊσταμένου μονάδας — θέσεως η οποία μπορεί να πληρωθεί αποκλειστικά με υπαλλήλους του βαθμού A 3 — με διορισμό υπαλλήλου του βαθμού A 5. Ο αιτών προσάπτει ακόμα στην Επιτροπή ότι παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει, καθόσον δεν τον πληροφόρησε — παρά το γεγονός ότι ήταν ο ίδιος υποψήφιος — για τους λόγους οι οποίοι την οδήγησαν να αποφασίσει να ορίσει νέες προθεσμίες υποβολής των υποψηφιοτήτων για την κενή θέση, καθώς και ότι ενήργησε κατά κατάχρηση εξουσίας και διαδικασίας, καθόσον ο καθορισμός νέας προθεσμίας για την υποβολή των υποψηφιοτήτων είχε ως σκοπό να δοθεί σε υπάλληλο αποσπασμένο σε γραφείο μέλους της Επιτροπής η δυνατότητα να υποβάλει υποψηφιότητα και να διοριστεί έτσι « νομίμως » στη θέση αυτή.
- 14 Η Επιτροπή υποστηρίζει, πρώτον, ότι ο αιτών δεν απέδειξε ότι η συνέχιση της διαδικασίας πλήρωσεως της θέσεως COM/108/91 είναι δυνατό να του προξενήσει σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία.

- 15 Συναφώς, υποστηρίζει πρώτον ότι, κατά το άρθρο 53 του Οργανισμού του Δικαστηρίου ΕΟΚ, η άσκηση αναιρέσεως κατά απόφασης του Πρωτοδικείου δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα, υπό την επιφύλαξη του δικαιώματος υποβολής στο Δικαστήριο αιτήσεως αναστολής των αποτελεσμάτων της απόφασης ή λήψεως προσωρινών μέτρων. Από αυτό έπεται ότι νομίμως η Επιτροπή κίνησε τη διαδικασία πληρώσεως της θέσεως COM/108/91, σύμφωνα με την απόφαση που εξέδωσε το Πρωτοδικείο τις 14 Φεβρουαρίου 1990.
- 16 Η Επιτροπή παρατηρεί, εξάλλου, ότι, κατά πάγια νομολογία (βλ. ιδίως απόφαση του Δικαστηρίου της 9ης Φεβρουαρίου 1984 στις υποθέσεις 316/82 και 40/83, Kohler κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, Συλλογή 1984, σ. 641, σκέψη 22), ακόμα και αν το Δικαστήριο ακύρωνε την απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Φεβρουαρίου 1990 και το Πρωτοδικείο ακύρωνε, ενδεχομένως, την απόφαση της Επιτροπής περί ακυρώσεως της ανακοινώσεως κενής θέσεως COM/902/84, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή ουδόλως θα ήταν υποχρεωμένη να συνεχίσει την παλαιά διαδικασία πληρώσεως της κενής θέσεως. Κατά την άποψη της Επιτροπής, σε περίπτωση που το Πρωτοδικείο δεχθεί ουσιαστικά την κύρια προσφυγή του αιτούντος στην παρούσα υπόθεση, η απόφασή του θα συνιστά αφ' εαυτής επαρκή εγγύηση των δικαιωμάτων του αιτούντος.
- 17 Η Επιτροπή υποστηρίζει, δεύτερον, ότι όσον αφορά το βάσιμο της κύριας προσφυγής υφίστανται σοβαρότατες αμφιβολίες. Κατά την καθής, δεν μπορεί να προσαφθεί στην Επιτροπή παράβαση του άρθρου 176 της Συνθήκης ΕΟΚ, δεδομένου ότι μέχρι σήμερα δεν έχει εκδοθεί καμία απόφαση του Δικαστηρίου ή του Πρωτοδικείου βάσει της οποίας να μπορεί να αμφισβητηθεί το νόμιμο της κινήσεως της διαδικασίας πληρώσεως θέσεως COM/108/91.
- 18 Η Επιτροπή προσθέτει ότι με την κύρια προσφυγή δεν γίνεται επίκληση κανενός επιχειρήματος που να αποδεικνύει την ύπαρξη παραβάσεως των άρθρων 7 και 29 του ΚΥΚ, οφειλομένης στη δημοσίευση ανακοινώσεως για την πλήρωση της κενής θέσεως στο βαθμό A 3-A 4-A 5, ή να διευκρινίζει κατά τί η παράταση της προθεσμίας υποβολής των υποψηφιοτήτων συνιστούσε πράξη βλαπτική για τον αιτούντα. Απαντώντας στον λόγο ακυρώσεως που στηρίζεται στην παράβαση της υποχρέωσεως αιτιολογήσεως και στην κατάχρηση εξουσίας και διαδικασίας, η καθής επικαλείται, τέλος, ότι η Γνωμοδοτική Επιτροπή Διορισμών, με τη γνωμοδότηση της 29ης Οκτωβρίου 1991, την κάλεσε να λάβει υπόψη της τις υποψηφιότητες δύο υπαλλήλων της ΓΔ IV, γεγονός το οποίο αρκεί προς αναίρεση του ισχυρισμού του αιτούντος ότι η παράταση της προθεσμίας υποβολής των υποψηφιοτήτων επιδίωκε παράνομο σκοπό, απέβλεπε δηλαδή στο να επιτρέψει σε υπάλληλο αποσπασμένο σε γραφείο Επιτρόπου να διοριστεί στην επίδικη θέση.

- 19 Παρατηρείται, προκαταρκτικώς, ότι, όπως προκύπτει από το άρθρο 53 του Οργανισμού (ΕΟΚ) του Δικαστηρίου, η άσκηση αναιρέσεως ενώπιον του Δικαστηρίου κατά αποφάσεως του Πρωτοδικείου δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα, υπό την επιφύλαξη των άρθρων 185 και 186 της Συνθήκης ΕΟΚ, τα οποία προβλέπουν τη δυνατότητα του Δικαστηρίου να διατάσσει, εφόσον κρίνει ότι το επιβάλλουν οι περιστάσεις, την αναστολή της εκτελέσεως της προσβαλλομένης πράξεως ή άλλα προσωρινά μέτρα.
- 20 Στην υπό κρίση περίπτωση, ο αιτών δεν υπέβαλε, στο πλαίσιο της αναιρέσεως που άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου, κανένα αίτημα αναστολής της εκτελέσεως της αποφάσεως του Πρωτοδικείου.
- 21 Όμως, ο αιτών, ζητώντας από τον Πρόεδρο του Πρωτοδικείου την αναστολή της διαδικασίας πληρώσεως της επίδικης θέσεως με την αιτιολογία ότι η Επιτροπή δεν θα μπορούσε πλέον να λάβει τα μέτρα εκτελέσεως που θα συνεπάγονταν τυχόν απόφαση του Δικαστηρίου ακυρώνουσα την απόφαση του Πρωτοδικείου και, ενδεχομένως, την επακόλουθη απόφαση του Πρωτοδικείου, ζητεί στην πραγματικότητα από τον Πρόεδρο του Πρωτοδικείου να εκδώσει Διάταξη με την οποία να αναστέλλονται τα αποτελέσματα της αποφάσεως του Πρωτοδικείου της 14ης Φεβρουαρίου 1990, μέχρις ότου εκδοθεί οριστική απόφαση στην υπόθεση αυτή με την περάτωση της διαδικασίας αναιρέσεως κατά της εν λόγω αποφάσεως.
- 22 Για να επιτύχει ένα τέτοιο ανασταλτικό αποτέλεσμα, ο αιτών έπρεπε, δυνάμει του άρθρου 53 του Οργανισμού (ΕΟΚ) του Δικαστηρίου, να υποβάλει στο Δικαστήριο αίτημα ζητώντας από το Δικαστήριο να διατάξει την αναστολή της εκτελέσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως του Πρωτοδικείου.
- 23 Πρέπει, εξάλλου, να παρατηρηθεί ότι, όπως προκύπτει από τα άρθρα 110 και 123, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, η δυνατότητα του Πρωτοδικείου να διατάξει την αναστολή της εκτελέσεως αποφάσεως που το ίδιο εξέδωσε προβλέπεται μόνο σε περίπτωση αιτήσεως αναστολής της αναγκαστικής εκτελέσεως, υποβαλλομένης δυνάμει των άρθρων 44 και 92 της Συνθήκης ΕΚΑΧ, 187 και 192 της Συνθήκης ΕΟΚ και 159 και 164 της Συνθήκης ΕΚΑΕ, ή αν ζητηθεί από τον τριτανακόπτοντα.

- 24 Ενόψει των ανωτέρω σκέψεων, η αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων που υπέβαλε ο αιτών στο Πρωτοδικείο πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη.

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ,

κρίνοντας επί προσωρινών μέτρων,

διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει ως απαράδεκτη την αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 22 Νοεμβρίου 1991.

Ο Γραμματέας
H. Jung

Ο Πρόεδρος
J. L. Cruz Vilaça